

NIEUWSBRIEF DIC-1

Nummer 16
December 2023

REÛNIECOMITÉ Dutch Infantry Coy 1

Voorzitter

Richard Weber
Gsm: 06 22511863
dic-1@home.nl

Secretariaat

Evert van Veldhuizen

Algemeen lid

Martin Schimmel

Penningmeester

Ewald Snellink

Adressenbestand

ruud.krijnen.prive@gmail.com
Gsm 06 53 79 81 82

Webmaster

dic-1@home.nl

Merchandise

Dirk de Leeuw & Frans-Wim Smits
dic-1@home.nl

COLOFON

Nieuwsbrief DIC-1 is een uitgave van reüniecommissie DUTCH INF COY 1. De nieuwsbrief verschijnt een keer per jaar in de maand November.

WEBSITE DIC

www.dic-1.nl

FaceBook

"Dutch Inf Coy Unifil"

Redactieadres

Ruud.krijnen.prive@gmail.com

Activiteiten voor 2024

29-06-2024 Nationale
Veteranendag

november Sunset March

Voorwoord

Door Richard Weber

Mannen & vrouwen van DIC-1

Vorig jaar tijdens onze laatste nieuwsbrief schreef ik dat 2023 een mooi DIC-1 jaar kon gaan worden. Niet alleen vanwege de vele activiteiten die er voor veteranen en hun familie ieder jaar georganiseerd worden maar zeer zeker ook onze reünie die inmiddels alweer achter ons ligt.

Terugkijkend mag ik in ieder geval concluderen dat het wederom een geslaagde dag is geweest op de Bernhardkazerne. De opkomst was boven verwachting en naast de vele bekende gezichten waren er dit jaar ook enkele maten bij die voor het eerst sinds onze terugkeer een reünie bezocht hebben. Kortom, vele happy faces en sterke verhalen heb ik op 18 november mogen zien en horen. Er zijn door Ilse veel foto's gemaakt om deze dag blijvend te herinneren. Met enige regelmaat hebben we dan ook de vraag gekregen of de foto's nog verspreid gaan worden. Helaas kunnen we ze niet op internet zetten omdat iedereen met naam en toenaam zichtbaar is.

We hebben er daarom dan ook voor gekozen om aan alle deelnemers van de reünie de foto's op te gaan sturen via "WeTransfer". Dus krijg je een mail vanuit

dic-1@home.nl met daarin een link weten jullie in ieder geval waar het vandaan komt.

Is dan alles goed gegaan en is er dan helemaal niets te verbeteren.? Natuurlijk niet, er is altijd ruimte om verbeteringen en/of veranderingen aan te brengen en daar staan we als reünie-comité dan ook zeker voor open. Graag zelfs dus heb je feedback voor ons aarzel niet en deel dit. Dat kan via een app, mondeling of gewoon via onderstaande mail dic-1@home.nl

Inmiddels hebben we ook een dvd op YouTube kunnen zetten van ons gebied en alle posten die ten tijde van ons verblijf daar is gemaakt. Zoek maar eens op DIC-1 of 1st Dutch Infantry Coy.

Dan rest mij niets anders als alle maten van het kleine- en grote reünie-comité voor hun inzet in het afgelopen jaar te bedanken. Fijn om met zo'n team van alles te kunnen organiseren zodat we elkaar tot in lengte van dagen kunnen blijven ontmoeten. Namens het voltallige reünie-comité wil ik jullie allen heel fijne feestdagen toe wensen en hopelijk tot ziens in 2024 want ik sluit wederom af met de famous words

***"Don't remember the days,
only the moments".***

Stay safe en let op elkaar! Richard

*Richard Weber
Voorzitter reünie comité
1st Dutch Infantry Coy (DIC-1).*

Wijziging email

Ruud heeft vanaf 1-1-2024 een nieuw email adres (zie colofoon). Mocht je adres of je email wijzigen geef het dan door aan Ruud zo proberen we ons bestand actueel te houden.

Verslag van onze reünie

Door Coen van de Luytgaarden

Zet je de bonkige Mag-schutter Smits uit Helmond als poortwachter bij de entree van de Bernhard kazerne, dan ben je die verre reis naar Amersfoort alweer snel vergeten. Dan klaart die druilerige zaterdagmorgen meteen op. Voor je het weet, sta je bij de tafel met naamplaatjes.

Na vijf jaar opnieuw bij elkaar komen, voelt het meteen vertrouwd. Om niet te zeggen 'DICCE MIK' omdat een reünie van DIC-1 sowieso altijd bijzonder is. Zelfs na exact veertig jaar, zoals onze voormalige commandant Ferry Tummers in een fraai voorwoord van het programmaboekje had voorspeld.

In de behaaglijk verwarmde kantine was het welkom meer dan hartelijk. Met verse koffie en cake en vooral de begroeting van oude bekenden. Stevige handdrukken hier, fijne omhelzingen daar. We waren direct weer onder elkaar.

Eenmaal de troepen compleet hield De Schim een korte inleiding met uiteraard de standaard huisregels. Waarna het officiële gedeelte begon. Met als indrukwekkend hoogtepunt het herdenken van onze kameraden die helaas niet meer onder ons zijn.

De gedekte tafel met brandende kaars, de blauwe UN-helm en de lijst met namen kan niemand ontgaan zijn. Waardig dit monument en bijzonder respectvol, vooral voor de aanwezige nabestaanden die hun geliefden nog veel intenser missen dan wij allen.

Toen de namen werden genoemd, gingen de blauwe baretten uit eerbied op en zweeg eenieder om gepaste eer te bewijzen. Het saluut PRESENT, rolde als een mokerslag door de muistille zaal. Nabestaanden kregen hierna een witte anjer uitgereikt. Als respectvol gebaar, opdat wij hen nooit vergeten en ze voor altijd in onze harten blijven.

Dominee Fokkema, onze rots (en trots) in de branding die het thuisfront vanaf het eerste begin op de hoogte hield, legde een link met de opgelopen spanningen in het Midden-Oosten. De kwieke en zo geliefde legerpredikant (80-plus inmiddels) verwees nogmaals naar de toepasselijke tekst in het bijbeltje dat we bij het afzwaaien van hem kregen uitgereikt. ***'In dienst van de vrede, niet voor even maar je hele leven'***. Uiterst profetische woorden, zo blijkt na bijna een halve eeuw.

Fokkema vertelde over de Sunset March over de Waal in Nijmegen, waaraan hij met een aantal van ons had deelgenomen. De heldenmoed van de Geallieerden die hun leven gaven voor onze vrijheid. Met als bijzonder detail de 48 paar lantaarnpalen die aansprongen en aan de 48 gesneuvelde militairen herinnerden. Op zijn bekende wijze wist Fokkema ons allen in het hart te raken met zijn persoonlijke ervaringen.

Ook commandant Ferry Tummers sprak wederom zijn grote waardering uit voor **'dit goede stel kerels'**, waarmee generaal Galaghan (force commander) hem, bij het vertrek van DIC-1, had gecompimenteerd.

Daarmee was de toon van saamhorigheid definitief gezet want hierna kregen we als vanouds 'vrijheid van bewegen'. Uiteraard binnen de door de Schim gestelde kaders. Immers, bij de geopende BBQ mochten we er geen 'ordinaire schranspartij' van maken, luidde de officiële waarschuwing. Of hij zichzelf als maatstaf nam? Die publieke kwinkslag was snel gemaakt!

Buiten viel de regen met bakken uit de lucht, binnen steeg de stemming naarmate er meer spraakwater vloeide. Gelukkig maar dat de BBQ onder waterdichte tenten stond. Het mocht de pret overigens niet drukken. Sterker nog; aanschuiven met een goed gevuld bordje zelf gebraden vlees met smaakvolle salade, beviel de meesten onder ons misschien wel beter.

Aan gespreksstof nog steeds geen gebrek. Al snel waanden we ons weer op de vertrouwde roadblocks en posten, met de slaapcabines, de eigen keuken, het wachthuisje met legerradio en het onvermijdelijke schijtraket. Naarmate de jaren verstrijken, lijken sommige gebeurtenissen steeds heftiger en intenser.

Maar vooral nog steeds heel fijn om samen met veel plezier aan terug te denken. Meegebrachte fotoboeken toonden onze strakke koppies, weelderige hardos en gespierde torso's. Vergeelde plaatjes leidden als vanouds tot steeds meer praatjes. Over gezamenlijk beleefde avonturen, intense momenten van vreugde en verdriet, de vakanties naar Israël of Egypte. Het Holland House in Haifa, snorkelen in Eilat, per boot naar Cyprus...

Indrukwekkende gebeurtenissen in de beginfase van ons leven, die een band voor het leven hebben gesmeed en dat was deze middag goed te merken. Uren verstreken alsof het seconden waren. **'We don't remember the days, only the moments'**, luidt dan ook de toepasselijke spreuk voor blauwhelmen.

Vanwege de overvloedige regen, kon de vertrouwde fotosessie bij de witte UN-jeep naast het kazernegebouw niet doorgaan.

Niet getreurd, binnen hing de blauwe VN-vlag gebroederlijk naast de Libanese ceder. Dan is een alternatief decor snel gevonden!

NIEUWSBRIEF DIC-1

Zodra de camera's gericht werden, vormde zich een groep die in ijstempo uitgroeide tot een gehele compagnie. Inclusief kader en staf. DIC-1 stond weer als een huis.

Vol zelfvertrouwen en glimmend van trots. Al gebiedt de eerlijkheid wel dat het hurken vlotter verliep dan het weer opstaan. Helpende handjes brachten uitkomst.

Ook dat mocht de pret niet drukken en het onderlinge afscheid was weer hartverwarmend.

Als old soldiers en echte vets gingen we uit elkaar. Met de belofte waar mogelijk van de partij te zijn op de jaarlijkse Veteranendag in

Den Haag. En anders toch zeker weer over vijf jaar in onze vertrouwde kantine in Amersfoort. Alwaar de organisatie weer vlekkeloos verlopen was, waarvoor oprechte dank!

Bij inlevering van het naamplaatje volgde een toepasselijk souvenir. Een warme herinneringsmuts met het met Veteraneninsigne erop. Plus de vermelding DIC-1 erbij. We gingen inderdaad heel 'goedgemust' uiteen.

